භික්ෂූන් හත්නමකගේ මහා පාවාදීම:
හිමාලයා ප්‍රකාශයේ යටි අරමුණු

ගෝලීය දෙමළ සංසදය සහ රටේ බහුතර ජනතාව නොදන්නා අනුනායක ස්වාමීන් වහන්සේලා හත්නමක් අත්සන් තබා හිමාලයා ප්‍රකාශය නමින් ලියවිල්ලක් එළිදැක්වීම පිටුපස පවතින අරමුණු කුමක්දැයි වටහාගැනීම මේ මොහොතේදී ඉතා වැදගත් වනු ඇත. ඊට හේතුව ඒ ආශ්‍රිතව රඟ දැක්වෙන නාට්‍ය යම් මාර්ග සිතියමකට අනුව සිදුකෙරෙන බව පෙනී යාමය. එක් පැත්තකින් මෙම ලේඛනය ජනාධිපතිවරයාට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට සහ මහානායක හිමිවරුන්ට පිළිගන්වමින් ඊට විශාල ප්‍රසිද්ධියක් ලබා දීමට සහ එය ජනගත කිරීමට උත්සාහයක් ගන්නා අතර තවත් පැත්තකින් යාපනයේ ඊනියා සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරිකයින් පිරිසක් යොදා ගනිමින් ඊට විරෝධයක් මතු කරන ආකාරය දැක ගත හැක. එසේ විරෝධය දැක්වීම මගින් බහුතර සිංහල ජනතාව සහ භික්ෂු සමාජය තුළ සැකය සහ බිය වර්ධනය වීම වැළැක්වීම සඳහා යම් උත්සාහයක් ගන්නා බව ඉතා පැහැදිලිය. බෙදුම්වාදීන් අතරින්ම ඊට විරෝධය පළ කෙරෙන විට එහි භයානක කරුණු හෙවත් බෙදුම්වාදීන්ගේ න්‍යායපත්‍රයක් අඩංගු නොවන බවට ස්වභාවිකවම මතයක් ඇතිවේ.

මීට පෙර 2003 දී 'එක් ලේඛනයක්' හෙවත් 'One Text Initiative' නමින් වෙස් මුහුණක් සහිතව අද කරනු ලබන දේ වෙනත් ආකාරයකට කිරීමට උත්සාහ කරනු ලැබීය. එහිදී බෙදුම්වාදී බලවේග සෘජුව ඊට දායක නොවී බර්ගෝෆ් පදනම නම් වූ බෙදුම්වාදයට පක්ෂපාතී ජර්මානු රාජ්‍ය නොවන සංවිධානයක් යොදාගනු ලැබීය. එහි අරමුණ වූයේ බලය බෙදීමේ ක්‍රියාවලිය අනතුරුදායක නොවන බවට සමාජ මතයක් ඇති කිරීම සඳහා එම මල්වට්ටියට ජාතිකවාදී බලවේග විශේෂයෙන්ම භික්ෂූන් වහන්සේලා ලවා අත ගසා ගැනීමය. නමුත් එදා පැවති බරපතළ සමාජ විරෝධය තුළ මුදල් විසි කිරීම සහ විදේශ සංචාර මගින් හෝ එම ක්‍රියාවලිය සාර්ථක කර ගැනීමට නොහැකි විය. දැන් පවතින අර්බුදය තුළ බෙදුම්වාදී බලවේග වෙස් මුහුණු ගලවා සෘජුව එම ක්‍රියාවලියට නැවත අත ගැසීමට ඉදිරිපත් වන්නේ ඉන්දියාවේ හිටපු තානාපති මිලින්ද මොරගොඩ මහතාගේ මග පෙන්වීම අනුව බවටද රාවයක් පවතී.

මේ දිනවල මිලින්ද මොරගොඩ මහතා විසින් ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහතා හැසිරවීම සඳහා යොදාගත් ආර්.ඒ.ඩී. සිරිසේන නැමැති හිටපු මන්ත්‍රීවරයා යොදා ගනිමින් ප්‍රධාන පෙළේ භික්ෂූන් වහන්සේලා මුණගැසීමටද කටයුතු කරන බව රහසක් නොවේ. කුමන අර්ථයෙන් විග්‍රහ කලද මීට පෙර එක් භික්ෂූන් වහන්සේ නමක් හෝ බෙදුම්වාදී න්‍යාය පත්‍රයට ගොදුරුකර ගැනීමට නොහැකිව තිබූ තත්ත්වය වෙනස් කිරීමට මිලින්ද මොරගොඩ මහතා සමත් වී ඇති බව පිළිගැනීමට සිදුවේ. මේ වන විට ජනාධිපතිවරයා විසින් තමා 13 වැනි සංශෝධනය සම්පූර්ණයෙන්ම බලාත්මක කිරීමට ක්‍රියා කරන බව ඒක පාර්ශවීයව ප්‍රකාශයට පත් කර ඇත. මීට පෙර ජනාධිපතිවරුන් 7 දෙනෙකුට කුමන තත්ත්වයක් යටතේ හෝ එවැනි ප්‍රකාශයක් සිදු කිරීමට ධෛර්යයක් තිබුණේ නැත. ඊට හේතුව 13ට එරෙහිව පවතින මහජන විරෝධය බව ඉතා පැහැදිලිය. එම විරෝධය 13 ට පමණක් නොව බෙදුම්වාදීන්ගේ ම්ලෙච්ඡත්වයටද එරෙහිව පවතින විරෝධයක් බවට විවාදයක් නැත. සිංහල ගම්වලට පැන අහිංසක සිවිල් ජනතාව කැතිවලින් කෑලිවලට කපා මරා දැමීම, ගර්භනී මාතාවන්ගේ උදරය පළා දරුවන් එළියට ඇද කපා දැමීම, සිවුරු දරා සිටි භික්ෂූන් අමු අමුවේ කපා කොටා ඝාතනය කිරීම වැනි ම්ලේච්ඡ ක්‍රියා සිදු කිරීමට හිස්බුල්ලා හෝ හමාස් වැනි ඉස්ලාම් අන්තවාදී සංවිධාන පවා ධෛර්යමත් වී නැත.

කෙසේ වෙතත් 13 වැනි සංශෝධනය සම්පූර්ණයෙන්ම බලාත්මක කිරීම සඳහා ඊට එරෙහිව පවතින ව්‍යවස්ථාමය බාධක කිහිපය පරිපාලන වශයෙන් සමනය කිරීම හෝ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් මගින් ඉවත් කිරීම හෝ එම ක්‍රියාවලි දෙකම අවශ්‍යවේ. එවැන්නකට ප්‍රබල මහජන විරෝධයක් එල්ල වන බැවින් උපක්‍රම දෙකක් අනුගමනය කෙරෙන බව පෙනේ. පළමුවැන්න හිමාලයා ප්‍රකාශය වැනි ක්‍රියාමාර්ග මගින් මහජනයාගේ සහ භික්ෂු සමාජයේ මානසික බාධක ඉවත් කිරීමය. දෙවැන්න සුළු ජන ඡන්ද පදනම තුළ විශ්වාසය ගොඩනැගීමය. ඒ අනුව බොහෝ විට නිශ්චිත ක්‍රියාමාර්ග ගනු ලබන්නේ එම ඡන්ද පදනම යොදා ගැනීම මගින් සහ බහුතර සිංහල ජනතාවගේ බිය සැක තුරන් කිරීම මගින් ඉදිරි ජනාධිපතිවරණය දිනා ගැනීමෙන් පසුව බව උපකල්පනය කළ හැක. ඒ නිසා මේ එන්නේ කසකරුවන් බව ඉතා පැහැදිලිය.

හිමාලයා ප්‍රකාශය ගත්විට ඒ මගින් දහතුන බලාත්මක කිරීමේ අඩහැරය ශක්තිමත් කෙරෙන අතර එතනින් ඔබ්බට ගොස් අදාළ ක්‍රියාවලිය තවදුරටත් සාධාරණීකරණය කිරීම සහ '13 ප්ලස්' හෙවත් ඊට එහා යන බලය බෙදා ගැනීමකට අදාළ කතිකාවක් ආරම්භ කෙරේ. උදාහරණයක් ලෙස පළමු වගන්තිය මගින් බහු වාර්ගිකත්වය ආරක්ෂා කිරීම සහ සුළු ජන කොටස් අතර අනාරක්ෂිත මතයක් ඇති නොකිරීම අවධාරණය කෙරේ. ඒ මගින් කියවෙන්නේ දැනට ඊට පටහැනි තත්ත්වයක් රට තුළ පවතින බවයි. ඒ අනුව දේශීයව සහ ජාත්‍යන්තරව නැවත වටයකින් දෙමළ ජනතාවට අසාධාරණයක් සිදුවන බවට නිර්මාණය කරන මතයට සුජාතභාවය ලබා දීම සිදුවේ. එහෙත් සත්‍ය තත්ත්වය ඊට සපුරා පටහැනි බව රහසක් නොවේ. වැල්ලවත්තේ වේල් කරත්තයට සිංහල ජනයාගේ වැදුම් පිදුම් මිස බාධාවක් හෝ විරෝධයක් කිසි දිනක එල්ල නොවුනද රාසමානික්කම්ලා නැගෙනහිර සිංහල ජනතාවට ගහක් යට බුදු පිළිමයක් තබා වන්දනා මාන කිරීමටද ඉඩ දෙන්නේ නැත. එවැනි තත්ත්වයක් තුළ හිමාලයා ප්‍රකාශයේ පළමු වගන්තිය යටි අරමුණක් සහිත ව්‍යාජ ප්‍රකාශයකි.

අප රටේ ව්‍යවස්ථාව හෝ නීතිය මගින් සුළු ජනයාට වෙනස්කමක් සිදුවනවා නම් ඒ කුමන වගන්තිය අනුවදැයි ඊට අත්සන් තැබූ සිවුරු දරා සිටින භික්ෂූන් වහන්සේලාගෙන් ප්‍රශ්න කළ යුතුය. එහිදී ගෝලීය ද්‍රවිඩ සංසදයේ නායකයින්ට අබමල් රේණුවක හෘද සාක්ෂියක් තිබේ නම් ඔවුන් අවධාරණය කළ යුත්තේ උතුරේ 65% කට අධික කුල හීන ජනයාට වෙලාලයින් විසින් සිදු කරන වෙනස්කම් අවම කිරීම සඳහා සමාජ දුබලතාවයන් වැළැක්වීමේ පනත බලාත්මක කළ යුතු බවය. හිමාලයා ප්‍රකාශයේ දෙවන වගන්තිය කැරටි අලයකි. ඔවුන් පවතින ආර්ථික මොඩලය වෙනස් කළ යුතු බව සඳහන් කරන්නේ යම් සුජාතභාවයක් ලබා ගැනීමට බව ඉතා පැහැදිලියි. නමුත් පවතින දූෂිත සහ පරාධීන ආර්ථික මොඩලය සහ ඒ මගින් ඇති වූ අර්බුදය ඔවුන්ට ආශිර්වාදයක් වී ඇති බව සැඟවිය නොහැක. කෙසේ වෙතත් එම වගන්තියේ යටි අරමුණ වන්නේ ඩයස්පෝරාවේ ඩොලර් වලින් උඹලාට ගොඩ යාමට හැකිය යන මතය නිර්මාණය කිරීම සහ ඒ සඳහා පහසුකම් සැලසීම වැදගත් බව අවධාරණය කිරීමය. උදාහරණයක් ලෙස පළාත් සභා මැතිවරණය පවත්වා වාහාම මහ ඇමති අරමුදල් ප්‍රඥප්තිය සම්මත කිරීම මගින් ඩයස්පෝරාවේ ඩොලර් උතුරේ ආයෝජනය කිරීමට පහසුකම් සැළසීම ඒ තුළින් සාධාරණීකරණය කෙරේ.

හිමාලයා ප්‍රකාශයේ තුන්වන වගන්තිය මගින් බලය බෙදීම සහ බලය බෙදා ගැනීම යන ක්‍රියාවලි දෙකම අවධාරණය කෙරෙන අතර ඊට අදාළව නව ව්‍යවස්ථාවක අවශ්‍යතාවය ඉදිරිපත් කරයි. ඒ අනුව අදාළ ප්‍රකාශයට අත්සන් කළ භික්ෂූන් වහන්සේලා මහජනයාට කියන්නේ නව ව්‍යවස්ථාවක් මගින් 13ට එහා යන බලයක් ලබාදිය යුතු බව සහ පවතින දහතුන්වැනි සංශෝධනය සම්පූර්ණයෙන්ම බලාත්මක කළ යුතු බව නොවේද? ඒ මගින් ජනාධිපතිවරයාට පහරදීම සඳහා භික්ෂූන් වහන්සේලා විසින් බෝලය උස්සා දීමක් සිදුවේ. එය මීට පෙර ඉතිහාසයේ කිසි දිනක සිදුවූ දෙයක් නොවේ. බලය බෙදා ගැනීම හෙවත් Power Sharing යන වචනය මෙම ප්‍රකාශය මගින් හඳුන්වා දෙන්නේ ඒකපාර්ශවීය 13 බළාත්මක කිරීමට අමතරව එය පූර්ණ වශයෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ තවදුරටත් ශක්තිමත් කිරීම සඳහා නව වටයකින් සාකච්ඡා ක්‍රියාවලියක් ආරම්භ කළ යුතු බව අවධාරණය කිරීම සඳහා බව ඉතා පැහැදිලිය.

රටවල් බෙදා වෙන්කිරීම සඳහා ස්වයං පාලනය ප්‍රචලිත කිරීම සඳහා යොදාගන්නා ජාත්‍යන්තර විද්වත් කතිකාවන් තුළ 'බලය බෙදා ගැනීම' යන්න නිර්වචනය කෙරෙන්නේ ස්වයං පාලනය ඉල්ලා යුද වදින පාර්ශවයක් සමග සටන් විරාමයක් සඳහා ජාත්‍යන්තර එකඟතාවයක් පවත්වන සාකච්ඡාවක අවසන් අරමුණ ලෙසය. අදාළ පාර්ශ්වය සතුටු වන ආකාරයට බලය බෙදා ගැනීමේ සාකච්ඡා සිදු නොවන්නේ නම් නැවත ගැටුම් ආරම්භ වන බව ඒ තුළින් කියවේ. ඊට අමතරව එවැනි ක්‍රියාවලියක් බොහෝ විට සිදුවන්නේ ජාත්‍යන්තර මැදිහත්වීමක් සහිතව දෙපාර්ශය විසින් ගිවිසුමක් ඇති කර ගැනීම මගිනි. එහිදී ආකාර දෙකකට එම සාකච්ඡා සිදුවේ. පළමුවැන්න භූගෝලීය වශයෙන් යම් පළාත් ඒකකයට මධ්‍යම ආණ්ඩුව සතු ව්‍යවස්ථාදායක සහ විධායක බලතල යම් ප්‍රමාණයක් පවරාදීමය. ඒ මගින් පරමාධිපත්‍යයේ බලය බෙදීම සිදුවන අතර මධ්‍යම රජයට අමතරව ස්වෛරී බලතල සහිත ඒකකයක් බිහිවේ. එසේ බලතල බෙදා දීම මගින් පෙඩරල් රාජ්‍යයක් නිර්මාණය වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ චන්ද්‍රසෝම ඉදිරිව සේනාධිරාජා නඩු තීන්දුව අනුව ව්‍යවස්ථාවේ ඒකීය වගන්තිය එසේම තිබියදී එවැනි පෙඩරල් පාලනයක් බිහි කළ හැක.

මේ වන විට 13 වැනි සංශෝධනය මගින් අර්ධ පෙඩරල් පාලනයක් බිහිකර ඇති අතර පවතින ව්‍යවස්ථාමය බාධක ඉවත් කළහොත් පූර්ණ පෙඩරල් රාජ්‍යයක් බිහිවේ. මේ වන විට බෙදුම්වාදී යුද්ධය පරාජය කිරීම මගින් බෙදුම්වාදීන්ගේ කේවල් කිරීමේ බලය බිඳ දමා ඇති බැවින් නැවත

වටයකින් සාකච්ඡා මේසයකදී කේවල් කිරීමේ අවස්ථාව අවම වේ. ඒ අනුව හිමාලයා ප්‍රකාශය මගින් එම අවස්ථාව නිර්මාණය කර ගැනීමට උත්සාහ ගන්නා බව පැහැදිලිය. ඊට අමතරව බලය බෙදා ගැනීමේ සාකච්ඡා මේසයකදී සාකච්ඡාවට ලක්වන දෙවන පැතිකඩ මධ්‍යම රජයේ බලය තවදුරටත් දුර්වල කර පළාත් බලය ශක්තිමත් කිරීමය. නව ව්‍යවස්ථාව මගින් සෙනෙට් සභාවක් ඇති කිරීම මගින් පාර්ලිමේන්තු බලය දුර්වල කිරීම සහ මධ්‍යම රජයේ නීති දුර්වල කිරීම ඊට අයත් වේ.

උදාහරණයක් ලෙස දැනටමත් කතාබහට ලක්වන ආකාරයට පුරාවිද්‍යා ආඥා පනත, විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභා පනත, වෘත්තීය අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභා පනත, මහවැලි පනත, වනජීවී සහ වන සංරක්ෂණ පනත ආදිය සංශෝදනය කිරීම සහ තව නොබෝ දිනකින් සම්මත කිරීමට නියමිත ජල කළමනාකරණ පනත මගින් මධ්‍යම රජයට ලබාදී ඇති බලය දුර්වල කර පළාත් ආණ්ඩු ශක්තිමත් කිරීම එම නව සාකච්ඡා ක්‍රියාවලියේ දෙවන අරමුණ වනු ඇත. පළමු අරමුණ වන භූගෝලීය ඒකකයට බලය බෙදීම දැනටමත් සිදුකොට ඇති තත්ත්වය යටතේ 13 පූර්ණ වශයෙන් බලාත්මක කිරීමට අදාළ ව්‍යවස්ථා සංශෝධන සහ පරිපාලන ක්‍රියාවලියට අදාළ මාර්ග සිතියම එම නව සාකච්ඡා මේසය මතට ගෙන ඒමට අවස්ථාව ලැබේ. ඒ අනුව මෙම ප්‍රකාශයට බලය බෙදා ගැනීම හෙවත් Power Sharing යන වචන ඇතුල් කිරීමේ යටි අරමුණ පැහැදිලි වේ.

ඊට අමතරව හතරවෙනි වගන්තිය මගින් එක්සත් හෙවත් United යන වචනය නැවත කරළියට ගෙනවිත් ඇත. මීට පෙර යහපාලන යුගයේදී ටී.එන්.ඒ. පක්ෂය විසින් ව්‍යවස්ථා සම්පාදක සභාවට එම යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනු ලැබීය. කෙසේ වෙතත් එය යථාර්තයක් බවට පත් කළ හැක්කේ ජනමත විචාරණයක් අවශ්‍ය වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් හෝ නව ව්‍යවස්ථාවක් මගින් පමණි. නමුත් රටේ බහුතර ජනතාවගේ අනුකම්පාවට යටත්ව ඊළම දිනා ගැනීමට බෙදුම්වාදීන් අපේක්ෂා නොකරන බව ඉතා පැහැදිලිය. 13 වැනි සංශෝධනය සම්පූර්ණයෙන්ම බලාත්මක කිරීම මගින් සහ මධ්‍යම රජයේ නීති සංශෝධනය කිරීම මගින් ඔවුන්ගේ අරමුණු 100%කින් ඉටු කර ගැනීමට අවස්ථාව ලැබේ. ඒ අනුව වැඩි දෙයක් ඉල්ලන්නේ අවශ්‍ය දේ ලබා ගැනීම සහතික කිරීම සඳහා බව ඉතා පැහැදිළිය. ඊට අමතරව 'එක්සත්' වගන්තියට පහරදීම මගින් සහ එය ඉටු නොකිරීම මගින් බෙදුම්වාදීන්ට වුවමනා දේ නොදෙන බවට ව්‍යාජ මතයක් ඇති කිරීමටද අවස්ථාව ලැබේ.

ලේඛනයේ 5 වැනි වගන්තිය මගින් 'වගවීම' පිළිබඳව සඳහන් කරන්නේ ආරක්ෂක හමුදාවලට එරෙහි යුද අපරාධ චෝදනා එල්ල කිරීමේ ක්‍රියාවලිය නැවත ඉහළට එසවීම සඳහා සහ සත්‍ය සෙවීමේ කොමිසම නමින් පිහිටීමට සූදානම් වන යාන්ත්‍රණයට සුජාත භාවය ලබා දීමටය. බෙදුම්වාදීන්ට යම්කිසි නම් කළ හමුදා නිලධාරියකුට විරුද්ධව පළිගැනීමේ උවමනාව තිබිය හැකි වුවත් ඔවුන්ගේ අවසන් අරමුණු එසේ තෝරා ගත් පිරිසකට දඬුවම් කිරීමට වඩා 'දඬුවම් කෙව්ට' පෙන්වා ආණ්ඩුව සහ ආරක්ෂක හමුදා බියගැන්වීම බව ඉතා පැහැදිලිය. ඒ මගින් දඬුවම් කිරීම වෙනුවට ඒ හිලව්වට බෙදුම්වාදී න්‍යාය පත්‍රය ඉදිරියට ගෙනයාමට අවස්ථාව නිර්මාණය වේ. මේ වන විට ඔවුන් යුද්ධයට නායකත්වය ලබාදුන් දෙපළකට දේශපාලන වශයෙන් දඬුවම් ලබාදී අවසන් බැවින් යුද අපරාධ චෝදනා ගැන සඳහන් වන්නේ හුදු කේවල් කිරීම සඳහා පමණක් බවට උපකල්පනය කළ හැක.

කෙසේ වෙතත් ආරක්ෂක හමුදාවලට සාමස්ථයක් ලෙස දඬුවම් කිරීම දැනටමත් ආරම්භ කර ඇති බැවින් බෙදුම්වාදීන් ඒ මගින් සෑහීමකට පත්වන බව පිළිගත හැක. යුද හමුදා පිරිස් බලය ලක්ෂයක් දක්වා එනම් 50%කින් අඩු කිරීම සහ නාවික හමුදාව බලය 30000 සහ ගුවන් හමුදා බලය 20000 දක්වා අඩු කිරීම මෙන්ම ඒ මගින් උතුරු නැගෙනහිර කඳවුරු ඉවත් කිරීමට අවස්ථාව නිර්මාණය කර ගැනීම බෙදුම්වාදීන්ගේ ප්‍රබල ජයග්‍රහණයකි. හිමාලයා ප්‍රකාශයේ හයවැනි වගන්තිය මගින් ජාත්‍යන්තර ගිවිසුම් විශේෂයෙන්ම ඉන්දු - ලංකා ගිවිසුමට අනුව කටයුතු කිරීම අවධාරණය කෙරේ. ඒ ආකාරයට මෙම ලේඛනය තුළ බෙදුම්වාදීන්ගේ මාර්ග සිතියම අඩංගු වන බව ඉතා පැහැදිලිය. ඒ අනුව ඊට අත්සන් තැබූ භික්ෂූන් වහන්සේලා විසින් සිදු කරන ඓතිහාසික පාවාදීමේ තරම පොදු ජනයාට මෙන්ම මහානායක හිමිවරුන්ට ද ඉතා හොඳින් වටහා ගත හැක.

දේශහිතෛෂී ජාතික ව්‍යාපාරය